

[Krag.]

jeg forstod ham, paa hvilken Maade man vilde opnaa Dækning for dette. Men det maa bero paa en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, at en saadan Lakune kan opstaa; thi Forholdet var dette, at efter § 50 i Landkommunalloven havde man Adgang til at ligne en Trediedel af det amtskommunale Behov, men efter det Forslag, som vi har stillet, er der Adgang til at ligne det Restbehov, som ikke dækkes gennem Beskatningen af fast Ejendom.

Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men der staar udtrykkelig, at der er Adgang til at ligne dette Restbehov, og der er Adgang for Kommunerne til at ligne dette efter den Fordelingsregel for Beskatning af fast Ejendom og efter Formue og Lejlighed, som anvendes i Kommunen, dog saaledes, at man med Hensyn til Ligningen paa fast Ejendom ikke maa komme ud over den Maksimumsbeskatningspromille, som er Gennemsnittet i Femaaret fra 1909 til 1913.

Naturligvis var det ærede Medlem inde paa, at det er den store Ejendomsbesidder, der faar den store Skattelettelse, og at det er de smaa Ejendomsbesiddere, der faar den lille, og det er selvfølgelig rigtigt. Men det er i Virkeligheden noget af en Tilsnigelse, naar man i denne Forbindelse stadig væk holder sig til de absolutte Tal. Det er de relative, det kommer an paa, og det er dog højst muligt, at den forholdsvis lille Skattenedsættelse kan betyde lige saa meget for den lille Ejendomsbesidder som den større Nedsættelse for den, der har den store Ejendom.

Og det er jo i det hele taget altid Tilfældet, hvor man skrider til en Skattenedsættelse. Det har ogsaa været Tilfældet med den Skattenedsættelse her i København, som gennemført af det ærede Medlems Partifæller, Skattenedsættelsen for Indkomsten her i København med 10 pCt. Dér er det jo ogsaa saadan, at Arbejdsmanden, som betaler 5 Kr. i aarlig Skat, faar en Nedsættelse paa 50 Ø., medens Manden, som betaler 10 000 Kr. i Skat, faar en Nedsættelse paa 1 000 Kr. Og saa raaber man op om, at han kan rejse til Rivieraen og flutte sig eller købe en ny Pels til sin Kone for disse Penge, hvis han ikke har Brug for Pengene paa anden Maade; men det kan maaske være en lige saa stor Glæde for Arbejdsmanden, der fritages for at betale 50 Ø., at han kan gaa hen og købe sig en Kop Kaffe for disse Penge. Men uden videre at sammenstille saadanne Tal er i Virkeligheden ganske hen i Vejret.

Gennem mit Samarbejde med det ærede Medlem her i Rigsdagen dog nu igennem nogle Aar har jeg faaet Vished for, at det ærede Medlems Intelligens gør det ganske klart for ham, at saaledes er det, og at det kun er et agitatorisk Trick, naar han har udtalt sig, som han har, i denne Forbindelse.

Hvad det ærede Medlem Hr. Jens Jensen angaar, maa jeg sige, at det ærede Medlems Indlæg fremførtes som altid i en saare behersket og elskværdig Tone. Jeg maa dog nærmest opfatte Indlægget som en arkæologisk Studie i den politiske Køkkenmødding, kan jeg sige; thi det var en Fremdragen af, hvad den havde ment, og hvad den havde ment, hvad den havde udtalt, og hvad den havde udtalt i en helt anden Situation end den, vi i Øjeblikket staar i, og som vi vil komme til at befinde os i ud i en fjern Fremtid.

Der er en ganske besynderlig Mangel paa Bevægelighed hos det ærede Medlem, en Mangel, jeg ogsaa ved mange andre Lejligheder har konstateret hos Medlemmer af det Parti, det ærede Medlem tilhører. De er ganske døve og blinde for Tidernes Vekslen og de vekslende Krav. Betydningen heraf har de kun Øje for i Spørgsmaalet om Vilkaaret for Samarbejdet med Socialdemokratiet; dér er de i høj Grad opportunistiske, dér forstaaer de med legende Lethed at indstille sig. Men saa saare det drejer sig om Livets Fænomener og de vekslende Vilkaar, hvorunder vi maa arbejde, er de Herrer baade blinde og døve; og for saa vidt er det ærede Medlem Hr. Jens Jensen altsaa en ganske udmærket Ordfører for sit Parti, præget af ganske den samme Mangel paa Forstaaelse, som desværre i mange Forhold ogsaa præger Partiet.

Det ærede Medlem siger, at de smaa Jordbrugere har ingen Interesse i dette, og at kun et Mindretal af Jordbrugere vil slutte sig til dette Forslag. Jeg tror nu alligevel, at hvis der skulde foretages en Undersøgelse ude i Praksis af, hvem der slutter sig til dette Forslag; og hvem der er imod det, vilde det ærede Medlem ikke faa helt let ved at raabe sine Meningsfæller op; de vilde ikke staa synderlig tæt om ham, derom kan han være ganske overbevist. Og det ærede Medlem kan være lige saa overbevist om, at gaar han med til at gennemføre de Lovforslag, her foreligger, vil det ikke være fra Landbrugernes, fra hans Standsfællers Side, der vil komme til at lyde Kritik over hans Handlemaade.

Det ærede Medlem søgte at begrunde sin Paastand med en Gentagelse af en Udtalelse, man stadigvæk har mødt, saa saare